

DET ER URETFÆRDIGT!

Hvorfor var Efraim den eneste, der hjalp?

Gretchen Picklesimer Kinney
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Nigeria.

Efraim løb så hurtigt, han kunne. Hans hjerte hamrede. Hvert skridt sendte støvskyer op i luften. Han rakte armen ud. Han var så tæt på!

»Du er den!« sagde Efraim, da han prikkede sin bror Uchenna på armen.

»Efraim! Uchenna!« råbte mor fra huset. »Det er tid til at komme ind. Der er stadig en masse, der skal gøres.«

»Ja, mor,« sagde Efraim. Han og Uchenna gik indenfor.

I dag var det deres lillesøster Johannas fødselsdag. De fik gæster til hendes fødselsdagsmiddag. Der var meget, der skulle gøres.

Efraim hjalp mor med at lave

Johannas fødselsdagskage. Han kunne godt lide at hjælpe mor med at lave mad. Især når de bagte kage.

Efraim så over på sin bror og søster. Uchenna arbejdede hårdt på at gøre huset rent. Men Johanna hjalp slet ikke til. Hun læste bare i en bog.

»Hvorfor hjælper Johanna ikke?« spurgte Efraim, mens han rørte kagedejen.

»Det er hendes fødselsdag,«

sagde mor. »Vi udfører alt hendes arbejde for hende.«

»Men det er uretfærdigt! Johanna ville ikke hjælpe mig, hvis det var min fødselsdag.« Efraim var lidt vred. Han rørte hurtigere rundt i skålen, og han fik små stykker dej i ansigtet.

Så grinte Efraim. Han fik en idé. Han ville få Johanna til at love at hjælpe ham på sin fødselsdag. Hvis hun ikke lovede det, så ville Efraim ikke hjælpe i dag! Så ville det være retfærdigt.

Han fortalte mor om sin plan. Men hun virkede ikke særlig glad for den.

»Husk at tænke over, hvad Jesus ville have gjort,« sagde hun.

Efraim tænkte på Jesus. Jesus hjalp andre, men han bad ikke om noget til gengæld. Efraim vidste, at Jesus ønskede, at han tjente andre,

ligesom han gjorde.

»Jeg tror, at Jesus ville have mig til at hjælpe Johanna uden at love mig noget,« sagde Efraim.

»Det tror jeg også,« sagde mor. Hun hjalp Efraim med at hælde kagedejen i formen.

Mor satte kagen i ovnen. Så hjalp Efraim mor med at lave kødtærte til aftensmad. Han glædede sig til at spise den!

Efraim så, at Uchenna ikke længere gjorde rent. Han legede sammen med Johanna.

Efraim følte sig igen vred. Hvorfor var han den eneste, der hjalp? Måske burde han få to stykker kødtærte. Og Johanna og Uchenna burde ikke få nogen! Det var kun retfærdigt.

Men Efraim tænkte igen på Jesus. Jesus ville ønske, at vi alle fik et stykke, tænkte han.

Efraim hjalp mor med at lave maden færdig. Han hjalp endda med at dække bord uden at blive spurgt. Han følte sig meget gladere. Han vidste, at Helligånden bekræftede ham i, at han havde truffet det rette valg.

Da de alle satte sig ned for at spise, sang de en fødselsdagssang for Johanna. Efraim sang så højt, han kunne.

Mor skar kødtærten ud, og Efraim rakte hurtigt ud for at tage et stykke. Men så stoppede han op.

»Du skal have det første stykke,« sagde han til Johanna. »Tillykke med fødselsdagen!« ●

ILLUSTRATIONER: COREY EGBERT